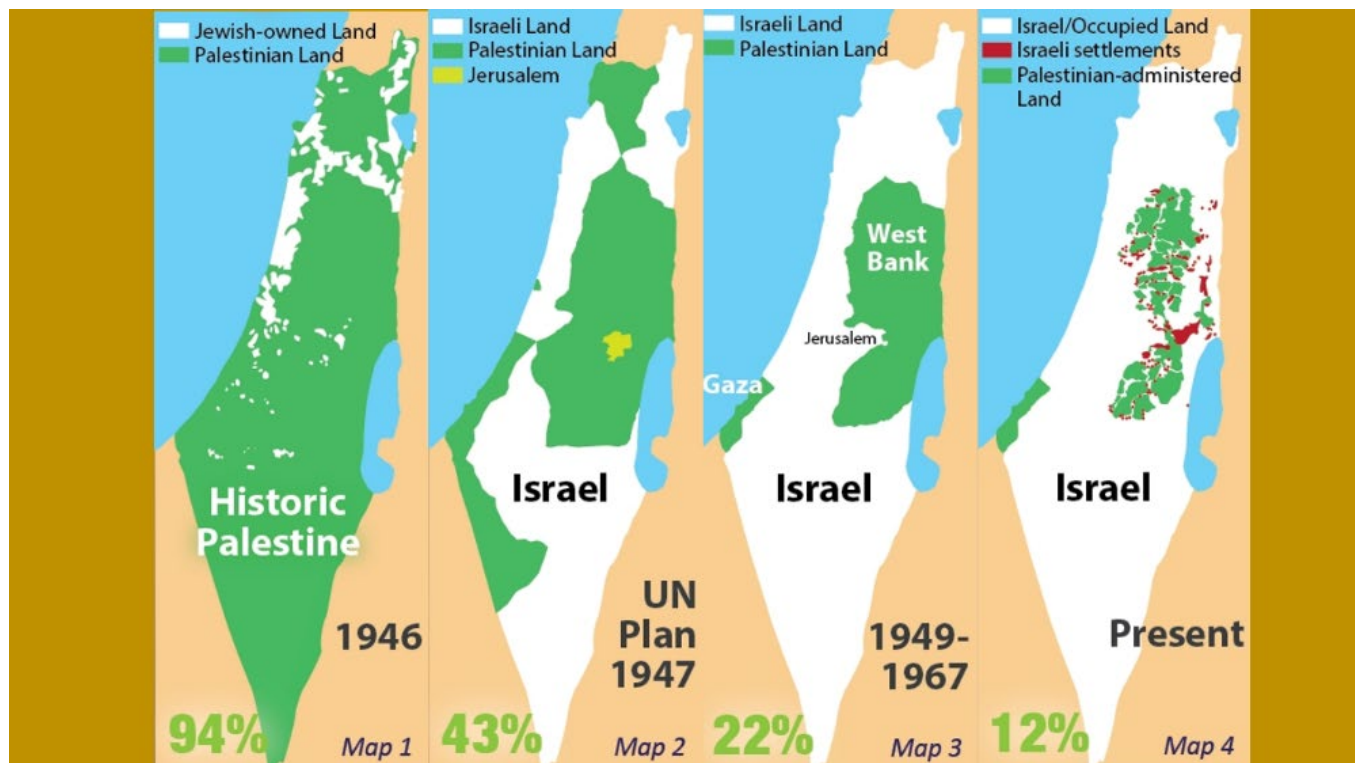


Το ιστορικό του Παλαιστινιακού προβλήματος

Παρουσίαση της Μαρίας Χρυσάνθου στο Καφενείο της Πέμπτης στις 30 Νοεμβρίου 2023

Ας κάνουμε αρχή με 4 χάρτες της ιστορικής Παλαιστίνης. Ο πρώτος χρονολογείται στο τέλος του 2^{ου} Παγκοσμίου πολέμου. Ο δεύτερος χάρτης είναι το αποτέλεσμα της πρότασης των Η.Ε. για διαμελισμό της Παλαιστίνης και για ίδρυση δυο κρατών ενός Αραβικού και ενός Εβραϊκού. Ο τρίτος χάρτης αφορά την περίοδο μετά το 1967 και ο τελευταίος την πραγματικότητα του σήμερα. Όπου βλέπετε πράσινο ήταν η παλαιστινιακή γη, το λευκό είναι η γη που ήταν από εβραϊκή ιδιοκτησία.

Στον τέταρτο χάρτη, αυτό που έχει απομείνει, η Δυτική Όχθη και η Λωρίδα της Γάζας με διάσπαρτους ανάμεσά τους εβραϊκούς οικισμούς που φαίνονται με κόκκινο χρώμα. Πώς όμως φτάσαμε ως εδώ;



Το Πρώτο Σιωνιστικό Συνέδριο

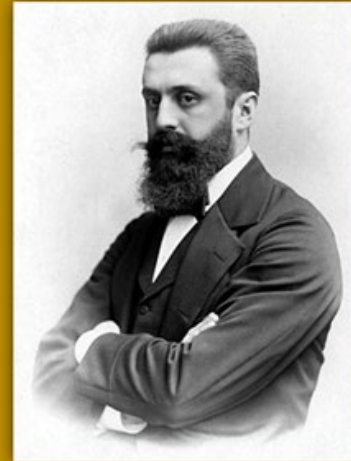
Η ιστορία για επιστροφή των Εβραίων στη «γη της επαγγελίας» ξεκινά με το πρώτο σιωνιστικό συνέδριο τον Αύγουστο του 1897, στο Μπάσελ της Ελβετίας. Ο Θιόντορ Χερλστ θεωρείται ο πατέρας του σύγχρονου πολιτικού Σιωνισμού, ιδέας την οποία ανέπτυξε στο σύγγραμμά τους Der Judenstaat, το «Εβραϊκό κράτος».

Η ιδέα για ίδρυση εβραϊκού κράτους στην Παλαιστίνη, αρχικά αναπτύχθηκε στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη και ήταν συνέπεια του αντισημιτισμού που βίωναν οι Εβραίοι μέσα από τους

αιώνες, τόσο στην ανατολική, αλλά κατά τον Μεσαίωνα και στη δυτική Ευρώπη και του εβραϊκού διαφωτισμού Haskalah.

ΠΡΩΤΟ ΣΙΩΝΙΣΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ (Αύγουστος 1897 - Μπάσελ Ελβετία)

- Για την ίδρυση εβραϊκού κράτους στην Παλαιστίνη
- Αρχικά αναπτύχθηκε στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη
- Συνέπεια του αντισημιτισμού και του εβραϊκού διαφωτισμού *Haskalah*



Τέοντορ Χερτολ (1860-1904)

Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος

Ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος θα ήταν ο Πόλεμος που θα τερμάτιζε όλους τους πολέμους, αλλά ήταν τελικά ο πόλεμος που θα έσπερνε το σπόρο για το Μεσανατολικό πρόβλημα.



Συμφωνία Σάικς – Πικό (1916)

Πριν τη λήξη ακόμα του Πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου, οι μεγάλες δυνάμεις της εποχής, η Βρετανία και η Γαλλία κατέληξαν σε συμφωνία κατανομής των «λαφύρων» μετά τη διάλυση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, η οποία είχε ταχθεί στο πλευρό της Γερμανίας. Στη συμφωνία συναινούσε και η Ρωσία.

Η μυστική συμφωνία προνοούσε καταμερισμό των εδαφών της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και ίδρυση προτεκτοράτων στη Μέση Ανατολή. Η Παλαιστίνη θα τοποθετείτο υπό διεθνή διοίκηση. Στο μεταξύ, μεσολάβησε η οκτωβριανή επανάσταση και η αποχώρηση της Ρωσίας από τον πόλεμο και ως αποτέλεσμα το περιεχόμενο της μυστικής συμφωνίας δημοσιεύτηκε από τους Μπολσεβίκους. Η συμφωνία προκάλεσε τη δυσαρέσκεια των Αράβων και των Κούρδων.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΣΑΪΚΣ – ΠΙΚΟ (1916)

Μυστική συμφωνία μεταξύ της:

- Βρετανίας
- Γαλλίας
- Ρωσίας

- Δημοσιεύτηκε από τους Μπολσεβίκους
- Προκάλεσε τη δυσαρέσκεια των Αράβων και των Κούρδων


© Encyclopædia Britannica, Inc.

Αλληλογραφία Μακμάχαν – Χουσεΐν Μπιν Άλι

Παράλληλα, η Βρετανία επιχειρούσε να συνάψει συμμαχίες και με τους λαούς που βρίσκονταν κάτω από την Οθωμανική Αυτοκρατορία, υποσχόμενη «ανεξαρτησία» μετά το πέρας του πολέμου. Αυτό αποδεικνύει η αλληλογραφία – Μακμάχον Χουσεΐν μπιν Αλί. Ανταλλάχθηκαν δέκα επιστολές μεταξύ του Βρετανού Ύπατου Αρμοστή στην Αίγυπτο και του Χουσεΐν μπιν Αλί επικεφαλής του Οίκου των Χασιμ και Σαρίφη της Μέκκας μεταξύ του Ιούλη του 1915 και του Μαρτίου του 1916.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΚΜΑΧΟΝ – ΧΟΥΣΕΪΝ ΜΠΙΝ ΑΛΙ (Ιούλιος 1915 – Μάρτιος 1916)

Υπόσχεση για ίδρυση ανεξάρτητου αραβικού κράτους υπό τη διακυβέρνηση των Χασεμιτών στις αραβικές επαρχίες της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας ως αντάλλαγμα για μια αραβική εξέγερση κατά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας




October 24 1915

1. Subject to the above modifications, Great Britain is prepared to recognize and support the independence of the Arabs in all the regions within the limits demanded by the Sherif of Mecca.

2. Great Britain will guarantee the Holy Places against all external aggression and will recognise their inviolability.

3. When the situation admits, Great Britain will give to the Arabs her advice and will assist them to establish what may appear to be the most suitable form of government in those various territories.

I am convinced that this declaration will assure you beyond all possible doubt of the sympathy of Great Britain towards the aspirations of her friends the Arabs and will result in a firm and lasting alliance, the immediate results of which will be the expulsion of the Turks from the Arab countries and the freeing of the Arab peoples from the Turkish yoke, which for so many years has pressed heavily upon them.

A. H. McMahon
A. McMahon

Ο Μακμάχον, υποσχέθηκε στον Χουσεΐν, ως αντάλλαγμα μιας αραβικής εξέγερσης κατά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, τη δημιουργία ενός ανεξάρτητου αραβικού κράτους υπό τη διακυβέρνηση των Χασεμιτών στις αραβικές επαρχίες της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας,

Η εξέγερση, υπό την ηγεσία του γιου του Χουσεΐν, Φαΐσάλ, και του Τ. Ε. Λόρενς («Λόρενς της Αραβίας»), ήταν επιτυχής.

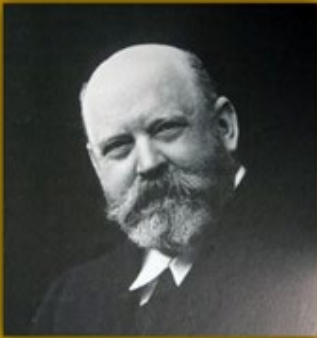

Διακήρυξη του Μπάλφουρ (Νοέμβριος 1917)

Παράλληλα, η Βρετανία δίνει υποσχέσεις και προς τους Εβραίους.

Στις 2 Νοεμβρίου 1917, ο Άρθουρ Μπάλφουρ απευθύνει στον λόρδο Γουόλτερ Ρόθτσιλντ, ύπατο εκπρόσωπο της βρετανικής εβραϊκής κοινότητας, επιστολή εγκεκριμένη από το υπουργικό συμβούλιο, στην οποία αναφέρεται πως:

«Η κυβέρνηση της Αυτού Μεγαλειότητας είναι ευνοϊκά διακείμενη στην ίδρυση στην Παλαιστίνη μιας εθνικής εστίας για τον εβραϊκό λαό και θα καταβάλει κάθε προσπάθεια προκειμένου να διευκολύνει την πραγματοποίηση αυτού του σκοπού, νοουμένου ότι τίποτα δεν θα γίνει που να μπορεί να πλήξει τα πολιτικά και θρησκευτικά δικαιώματα των μη εβραϊκών κοινοτήτων στην Παλαιστίνη, ή τα δικαιώματα και το πολιτικό καθεστώς που απολαμβάνουν οι Εβραίοι στις υπόλοιπες χώρες».

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΜΠΑΛΦΟΥΡ
(Νοέμβριος 1917)



«Η κυβέρνηση της Αυτού Μεγαλειότητας είναι ευνοϊκά διακείμενη στην ίδρυση στην Παλαιστίνη μιας εθνικής εστίας για τον εβραϊκό λαό»

Τα ακριβή σύνορα της Παλαιστίνης δεν διευκρινίζονται

Foreign Office,
November 2nd, 1917.

Dear Lord Rothschild,

I have much pleasure in conveying to you, on behalf of His Majesty's Government, the following declaration of sympathy with Jewish Zionist aspirations which has been submitted to, and approved by, the Cabinet.

His Majesty's Government view with favour the establishment in Palestine of a national home for the Jewish people, and will use their best endeavours to facilitate the achievement of this object, it being clearly understood that nothing shall be done which may prejudice the civil and religious rights of existing non-Jewish communities in Palestine, or the rights and political status enjoyed by Jews in any other country.

I should be grateful if you would bring this declaration to the knowledge of the Zionist Federation.

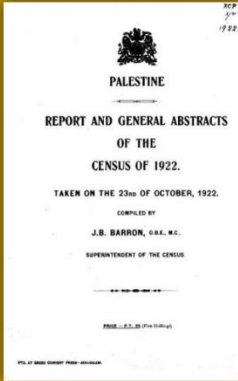
Arthur Balfour

Τα ακριβή σύνορα της Παλαιστίνης δεν είχαν διευκρινιστεί και η Βρετανική κυβέρνηση αργότερα επιβεβαίωσε πως με τη φράση «στην Παλαιστίνη» δεν εννοούσε πως το εβραϊκό κράτος θα σήμαινε επεκτεινόταν σε ολόκληρη την Παλαιστίνη

Με την έγκριση της Κοινωνίας των Εθνών, το η Βρετανία αναλαμβάνει την εντολή για τη διακυβέρνηση της Παλαιστίνης.


1922: Η Πρώτη Επίσημη Απογραφή στην υπό Βρετανική Διοίκηση Παλαιστίνη

**1922: ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΗΜΗ ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ
ΥΠΟ ΒΡΕΤΑΝΙΚΗ ΕΝΤΟΛΗ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ**



Συνολικός πληθυσμός: 757,182

- Μουσουλμάνοι: 590,390
- Εβραίοι: 83,694
- Χριστιανοί: 73,024



- Συνολικός πληθυσμός: 757,182
- Μουσουλμάνοι: 590,390
- Εβραίοι: 83,694
- Χριστιανοί: 73,024

ΧΑΓΚΑΝΑ – «Άμυνα»

Οι Σιωνιστές οργανώνονται σε παραστρατιωτικές ομάδες που στόχο έχουν τη δια της βίας εγκατάσταση στην Παλαιστίνη.

- Η κύρια σιωνιστική παραστρατιωτική οργάνωση που δρούσε στην Παλαιστίνη κατά την περίοδο που βρισκόταν υπό Βρετανική Εντολή
- Ιδρύθηκε το 1920 και διαλύθηκε επίσημα το 1948 όταν ενσωματώθηκε στον ισραηλινό στρατό με την ίδρυση του κράτους του Ισραήλ
- Ανάμεσα στα μέλη της οργάνωσης συγκαταλέγονται οι Γιτζάκ Ραμπίν, Μοσιέ Νταγιάν και Αριέλ Σιαρόν

ΧΑΓΚΑΝΑ – «Άμυνα»

- Η κύρια σιωνιστική παραστρατιωτική οργάνωση που δρούσε στην Παλαιστίνη κατά την περίοδο που βρισκόταν υπό Βρετανική Εντολή
- Ιδρύθηκε το 1920 και διαλύθηκε επίσημα το 1948 όταν ενσωματώθηκε στον ισραηλινό στρατό με την ίδρυση του κράτους του Ισραήλ
- Ανάμεσα στα μέλη της οργάνωσης συγκαταλέγονται οι Γιτζάκ Ραμπίν, Μοσιέ Νταγιάν και Αριέλ Σιαρόν



Ο βομβαρδισμός του ξενοδοχείου
Σεμίραμις Γενάρης 1948

Η Αραβική Εξέγερση (1936 – 1939)

Ξεκίνησε ως γενική απεργία με αίτημα και εξελίχθηκε σε εξέγερση που κράτησε 3 χρόνια με στόχο

- την αραβική ανεξαρτησία και
- τον τερματισμό της πολιτικής του εβραϊκού εποικισμού με την αγορά γης με στόχο την ίδρυση εβραϊκού κράτους.

Αποτελεί κορυφαίο γεγονός στην ιστορία της Μέσης Ανατολής και η επιρροή της υπήρξε βαθιά στην ανάπτυξη του αραβικού εθνικισμού.

Η ΑΡΑΒΙΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ
(1936 – 1939)

Ξεκίνησε ως γενική απεργία με αίτημα ,

- την αραβική ανεξαρτησία και
- τον τερματισμό της πολιτικής του εβραϊκού εποικισμού με την αγορά γης με στόχο την ίδρυση εβραϊκού κράτους.



Βομβαρδισμός του ξενοδοχείου King David (Ιούλιος 1946)

Επειδή πολύ μιλούμε για «τρομοκρατία» στις μέρες μας, καλό είναι να θυμηθούμε πως οι Εβραίοι Σιωνιστές εφάρμοσαν τρομοκρατικές μεθόδους για επίτευξη του στόχου τους.

Τον Ιούλιο του 1946, η οργάνωση Ιργκούν (παρακλάδι της οργάνωσης Χάγκανα) βομβαρδίζει το γνωστό ξενοδοχείο King David, με την πρόφαση ότι εκεί στεγάζονταν τα κεντρικά γραφεία της Βρετανικής Διοίκησης

BOMBΑΡΔΙΣΜΟΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ King David
(Ιούλιος 1946)

- Εκτελέστηκε από την οργάνωση Ιργκούν (παρακλάδι της οργάνωσης Χάγκανα)
- 91 άνθρωποι, διαφόρων εθνικοτήτων σκοτώθηκαν και 46 τραυματίστηκαν.
- Στο ξενοδοχείο στεγάζονταν τα κεντρικά γραφεία της Βρετανικής Διοίκησης



Ως αποτέλεσμα σκοτώνονται 91 άνθρωποι, διαφόρων εθνικοτήτων και τραυματίζονται άλλοι 46. Από αυτούς οι 41 είναι Άραβες, οι 28 Βρετανοί υπήκοοι, οι 17 εβραίοι, 2 Αρμένιοι, ένας Ρώσος, ένας Έλληνας και ένας Αιγύπτιος.

Ανάμεσα στους καταζητούμενους για τη βομβιστική επίθεση, ο μελλοντικός πρωθυπουργός του Ισραήλ Μεναχέμ Μπεγκίν ο οποίος θα τιμάτο με το βραβείο Νόμπελ για την Ειρήνη περίπου 30 χρόνια μετά, αλλά θα παρέμενε γεράκι και όχι περιστερί αφού επί πρωθυπουργίας του προώθησε:

- Την κατασκευή ισραηλινών οικισμών στη Δυτική Όχθη και τη Λωρίδα της Γάζας, παρά τη θέληση των Παλαιστίνιων,
- Εισέβαλε στο Λίβανο το 1982 με σκοπό την εκδίωξη των οργανώσεων της PLO από εκεί και
- Συναίνεσε στη στους προσφυγικούς καταυλισμούς Σάμπρα και Σατίλα το 1982



46. Wanted Poster of the Palestine Police offering rewards for the capture of Irgan Z'vai Leumi terrorists: 1. Menahem Begin; 2. Arieh Ben Eliezer; 3. Leib Boyko; 4. Reuben Franco; and 5. Marek Kahane.

Παράδοση της Παλαιστίνης στα ΗΕ

Το ψήφισμα πρότεινε τη δημιουργία δύο κρατών, ενός αραβικού και ενός εβραϊκού με ειδικό και ειδικό διεθνές καθεστώς για την πόλη των Ιεροσολύμων.

- 14 Μαΐου 1948 ανακηρύσσεται το κράτος του Ισραήλ, ως «εβραϊκό κράτος»
- Το 1950 Νόμος Επιστροφής



Το 1947 η Βρετανία παραδίδει την Παλαιστίνη στα ΗΕ. Αυτά με τη σειρά τους προτείνουν τη δημιουργία δύο κρατών, ενός αραβικού και ενός εβραϊκού με ειδικό και ειδικό διεθνές καθεστώς για την πόλη των Ιεροσολύμων.

Το 1950 ψηφίζεται ο Νόμος περί Επιστροφής The Law of Return που δίνει το δικαίωμα στον όπου γης Εβραίο να εγκατασταθεί και να γίνει πολίτης του Ισραήλ.

ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΣΤΑ ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΑΜΕΛΙΣΜΟ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ Νοέμβριος 1947



ΝΑΚΜΠΑ – ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Οι Παλαιστίνιοι και οι Άραβες σύμμαχοί τους, έχοντας απορρίψει το ψήφισμα 181/1947 του ΟΗΕ για τη δημιουργία δύο κρατών στην περιοχή της Παλαιστίνης (Ισραηλινό και Παλαιστινιακό), ενεπλάκησαν στον Α' Αραβοϊσραηλινό Πόλεμο, που είχε ως αποτέλεσμα μεταξύ άλλων να καταστραφούν εκατοντάδες παλαιστινιακές πόλεις και χωριά. Περισσότερες από 700,000 Παλαιστίνιοι εκδιώχθηκαν, χωρίς δικαίωμα επιστροφής. Η διχόνοια μεταξύ των Αράβων ηγετών ήταν ένας λόγος για τη μεγάλη καταστροφή.

ΝΑΚΜΠΑ - ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ



Περισσότερες από 700,000
Παλαιστίνιοι εκδιώχθηκαν



Η Σφαγή του Ντέϊρ Γιασιν (9 Απριλίου 1948)

Οι παραστρατιωτικές ομάδες Ιργκούν και Λέχι δολοφόνησαν περισσότερους από 100 άμαχους, παρά την υπογραφή συμφώνου ειρήνης.

ΣΦΑΓΗ ΝΤΕΪΡ ΓΙΑΣΙΝ (9 Απριλίου 1948)



Οι παραστρατιωτικές ομάδες Ιργκούν και Λέχι δολοφόνησαν περισσότερους από 100 άμαχους, παρά την υπογραφή συμφώνου ειρήνης

Η Δολοφονία του Φόλκε Μπερναντότ

Ο κόμης του Βίσμποργκ και Σουηδός διπλωμάτης, Φόλκε Μπερναντότ εξελέγη ομόφωνα από το Συμβούλιο Ασφαλείας ως διαμεσολαβητής των ΗΕ στην Αραβο-ισραηλινή διένεξη.

Στις 17 Σεπτεμβρίου 1948, δολοφονήθηκε ενώ εκτελούσε τα καθήκοντά του, σε ενέδρα της παραστρατιωτική ομάδα Λέχι (Συμμορία Στερν)

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΦΟΛΚΕ ΜΠΕΡΝΑΝΤΟΤ (17 Σεπτεμβρίου 1948)



Δολοφονείται από την παραστρατιωτική ομάδα Λέχι (Συμμορία Στερν) ο διαμεσολαβητής του ΟΗΕ για την Αραβο-Ισραηλινή διένεξη



Η Ίδρυση της Φατάχ και της ΟΑΠ

ΙΔΡΥΣΗ ΦΑΤΑΧ ΚΑΙ ΟΑΠ

- Το 1958 ιδρύεται η οργάνωση Φατάχ από Παλαιστίνιους της διασποράς, ανάμεσά τους ο Γιασέρ Αραφάτ, τότε επικεφαλής των Παλαιστινίων φοιτητών στο Πανεπιστήμιο του Καΐρου
- Το 1964 ιδρύεται η ΟΑΠ μια οργάνωση ομπρέλα, κατά τη διάρκεια της πρώτης Συνόδου Κορυφής του Αραβικού Συνδέσμου
- Η Φατάχ αναδείχθηκε ως η πιο σημαντική ομάδα της ΟΑΠ και το 1969 ο Γιασέρ Αραφάτ αναδείχθηκε επικεφαλής της οργάνωσης



Το 1958 ιδρύεται στο Κουβέιτ η μυστική οργάνωση Φατάχ από Παλαιστίνιους της διασποράς, ανάμεσά τους ο Γιασέρ Αραφάτ, τότε επικεφαλής των Παλαιστινίων φοιτητών στο Πανεπιστήμιο του Καΐρου η οποία τάσσεται υπέρ του ένοπλου αγώνα. Στόχος της και η αυτονομία από τα αραβικά καθεστώτα, με πιο ισχυρό εκείνο του

Νάσερ στην Αίγυπτο.

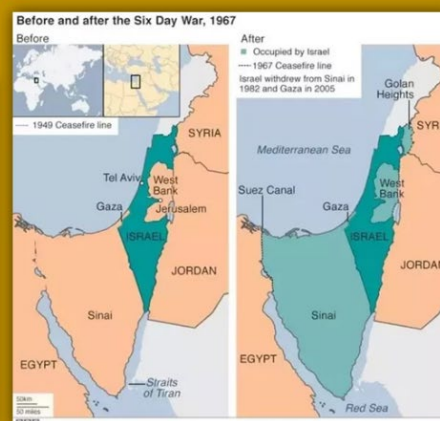
Το 1964 ιδρύεται η ΟΑΠ μια οργάνωση ομπρέλα, κατά τη διάρκεια της πρώτης Συνόδου Κορυφής του Αραβικού Συνδέσμου στο Κάιρο το 1964 με σκοπό την «απελευθέρωση της Παλαιστίνης» μέσω ενόπλου αγώνα.

Η Φατάχ αναδείχθηκε ως η πιο σημαντική ομάδα της ΟΑΠ και το 1969 ο Γιασέρ Αραφάτ αναδείχθηκε επικεφαλής της οργάνωσης.

Ο Πόλεμος των Έξι Ημερών (5-10 Ιουνίου 1967)

Το Ισραήλ κατάφερε να τριπλασιάσει τα εδάφη του καταλαμβάνοντας όχι μόνο ολόκληρη τη Δυτική Όχθη και τη Γάζα, αλλά και το Σινά από την Αίγυπτο και τα Υψώματα Γκολάν από τη Συρία.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΕΞΙ ΗΜΕΡΩΝ (5-10 Ιουνίου 1967)



Ο Πόλεμος του Γιομ Κιπούρ (6 – 26 Οκτωβρίου 1973)

Ένας συνασπισμός αραβικών κρατών, υπό την ηγεσία της Αιγύπτου και της Συρίας, επιτέθηκαν κατά του Ισραήλ.

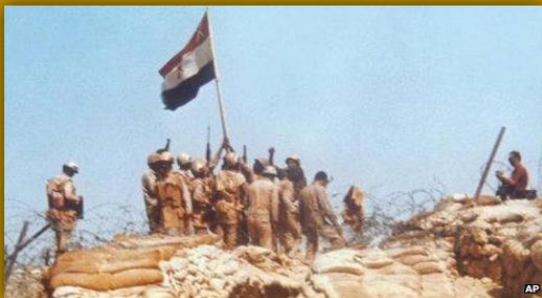
Ο πόλεμος ξεκίνησε από μια αιφνιδιαστική κοινή επίθεση της Συρίας και της Αιγύπτου τη μέρα του Γιομ Κιπούρ, της μεγαλύτερης εβραϊκής εορτής.

Η Αίγυπτος και η Συρία πέρασαν τις γραμμές κατάπαυσης του πυρός στο Σινά στον Νότο και τα Υψώματα του Γκολάν στον Βορρά. Ο πόλεμος απειλούσε μια έμμεση σύγκρουση των δύο πυρηνικών υπερδυνάμεων, ΗΠΑ και ΕΣΣΔ, οι οποίες εφοδίασαν σε μεγάλη κλίμακα τους εμπόλεμους συμμάχους τους.

Αποδείχθηκε μια Πύρρειος νίκη για το Ισραήλ που οδήγησε στο Καμπ Ντέιβιντ

Το 1979 υπογράφεται η Συνθήκη Ειρήνης από τους ηγέτες της Αιγύπτου, Ανουάρ Σαντάτ, και του Ισραήλ, Μέναχαμ Μπεγκίν, υπογράφουν την ιστορική συμφωνία για την οποία λαμβάνουν το Νόμπελ Ειρήνης

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ ΓΙΟΜ ΚΙΠΟΥΡ (Οκτώβρης 1973)



- 1978 Συμφωνία του Καμπ Ντέιβιντ Camp
- Το Ισραήλ επέστρεψε ολόκληρη τη χερσόνησο του Σινά στην Αίγυπτο,
- 1979 Συνθήκη Ειρήνης μεταξύ Αιγύπτου και Ισραήλ



Το Ισραήλ επέστρεψε ολόκληρη τη χερσόνησο του Σινά στην Αίγυπτο και η Αίγυπτος αναγνώρισε το Ισραήλ, κάτι το οποίο θεωρήθηκε προδοσία από πολλούς Άραβες και τους Παλαιστίνιους και οδήγησε στη δολοφονία του Ανουάρ Σαντάτ τον Οκτώβριο του 1981, κατά τη διάρκεια στρατιωτικής παρέλασης στο Κάιρο, από μέλος της Αιγυπτιακής Ισλαμικής Τζιχάντ.

ΙΝΤΙΦΑΝΤΑ – Ο Ξεσηκωμός (9 Δεκεμβρίου 1987)

Η Ιντιφάντα ξεκίνησε στις 9 Δεκεμβρίου 1987, στον προσφυγικό καταυλισμό Τζαμπάλια μετά τη σύγκρουση ενός φορτηγού των Ισραηλινών Αμυντικών Δυνάμεων (IDF) με ένα πολιτικό αυτοκίνητο, σκοτώνοντας τέσσερις Παλαιστίνιους εργάτες, τρεις από τους οποίους ήταν από τον προσφυγικό καταυλισμό Τζαμπάλια.

ΙΝΤΙΦΑΝΤΑ – Ξεσηκωμός

(9 Δεκεμβρίου 1987 – Διάσκεψη της Μαδρίτης 1991)



Ίδρυση της Χαμάς από τον σείχη Άχμεντ Γιασίν



Η Χαμάς ιδρύθηκε το 1987 από τον σείχη Άχμεντ Γιασίν και τον Μοχάμεντ Τάχα της Παλαιστινιακής πτέρυγας της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, κατά την έναρξη της πρώτης Ιντιφάντα.

Η Χαμάς αρχικά τον χαρακτήρα μιας οργάνωσης που ενδιαφερόταν να απαντήσει στα καθημερινά προβλήματα των Παλαιστίνιων ως αποτέλεσμα της κατοχής. Σε αντίθεση με την Αλ Φάταχ οι ηγέτες της ζούσαν στα παλαιστινιακά εδάφη και βρίσκονταν ίσως για το λόγο αυτό γνώριζαν και καλύτερα τα καθημερινά προβλήματα διαβίωσης των Παλαιστίνιων και ήταν σε στενότερη επαφή μαζί τους.

Ο Άχμεντ Γιασίν δολοφονήθηκε το 2004 στη Γάζα όταν εκτοξεύθηκε εναντίον του πύραυλος ενώ βρισκόταν έφευγε από τζαμί μετά την προσευχή.

Η Συμφωνία του Όσλο (1993-1995)

Μια ενδιάμεση συμφωνία, με την οποία δημιουργήθηκε η Παλαιστινιακή Αρχή στην οποία δόθηκε περιορισμένη εξουσία σε τμήματα της Δυτικής Όχθης και της Λωρίδας της Γάζας.

- Οι συμφωνίες προέβλεπαν την αμοιβαία αναγνώριση μεταξύ του Ισραήλ και της ΟΑΠ και επέτρεπαν στον ηγέτη της Γιάσερ Αραφάτ, ο οποίος διέμενε τότε στην Τυνησία, και σε άλλους εξόριστους Παλαιστίνιους να επιστρέψουν στη Δυτική Όχθη και τη Γάζα.

- Προέβλεπαν επίσης την έναρξη μιας ειρηνευτικής διαδικασίας που θα οδηγούσε σε λύση δύο κρατών και ειρηνευτικής συμφωνίας βασισμένης στα ψηφίσματα 242 και 338 του Συμβουλίου Ασφαλείας των ΗΕ για εκπλήρωση του «δικαιώματος του Παλαιστινιακού λαού για αυτοδιάθεση».

ΟΙ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΤΟΥ ΟΣΛΟ (1993 – 1995)



Το 1994, οι Ραμπίν, Αραφάτ και Πέρες μοιράστηκαν το βραβείο Νόμπελ για την Ειρήνη

Οι συμφωνίες προέβλεπαν την αμοιβαία αναγνώριση μεταξύ του Ισραήλ και της ΟΑΠ και την έναρξη μιας ειρηνευτικής διαδικασίας που θα οδηγούσε σε λύση δύο κρατών



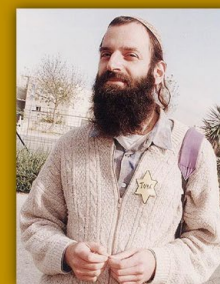
Το 1994, οι Ράμπιν, Αραφάτ και Πέρες μοιράστηκαν το βραβείο Νόμπελ για την Ειρήνη

Η Σφαγή στη Χεβρώνα (Φεβρουάριος 1994)

Το 1994, η σφαγή στη Χεβρώνα αποτελεί, για πολλούς, κομβικό σημείο στην αλλαγή πολιτικής της Χαμάς.

Ο Αμερικανό-Εβραίος έποικος ο Μπαρούχ Γκολντστάιν δολοφόνησε 29 μουσουλμάνους και τραυμάτισε άλλους 125 που προσεύχονταν στο τζαμί στον τάφο των Πατριαρχών κατά τον ιερό μήνα του Ραμαντάν. Ήταν κάτοικος του παράνομου οικισμού Kiryat Arba κοντά στη Χεβρώνα και μέλος του ακροδεξιού κινήματος Καχ. Ο ίδιος λιντσαρίστηκε από τους προσκυνητές. Από το

Η ΣΦΑΓΗ ΣΤΗ ΧΕΒΡΩΝΑ (Φεβρουάριος 1994)



- Αλλαγή δράσης της Χαμάς
- Μετακίνηση από επιθέσεις σε στρατιωτικούς στόχους σε πολιτικούς στόχους

σημείο αυτό παρατηρείται αλλαγή δράσης της Χαμάς και μετακίνηση από επιθέσεις σε στρατιωτικούς στόχους σε πολιτικούς στόχους. Η βία επεκτείνεται και παρά τις εκκλήσεις της ΟΑΠ το Ισραήλ δεν συμφώνησε στον αφοπλισμό των εποίκων.

Ο Νετανιάχου

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Νετανιάχου υποστήριζε την ενδυνάμωση της Χαμάς σε βάρος της Παλαιστινιακής Αρχής.

Βενιαμίν Νετανιάχου , Μάρτιος 2019 προς μέλη του Λικούντ στην Κνεσέτ



«Όποιος θέλει να εμποδίσει την ίδρυση παλαιστινιακού κράτους πρέπει να υποστηρίξει την ενίσχυση της Χαμάς και τη μεταφορά κεφαλαίων στη Χαμάς. Αποτελεί μέρος της στρατηγικής μας ο διαχωρισμός των Παλαιστινίων της Γάζας από εκείνους της Ιουδαίας και της Σαμάρειας».

Χαρακτηριστικό παράδειγμα η δήλωσή του, που καταγράφεται από τον ισραηλινό Τύπο, το 2019 προς τα μέλη του κόμματός του: «Όποιος θέλει να εμποδίσει την ίδρυση παλαιστινιακού κράτους πρέπει να υποστηρίξει την ενίσχυση της Χαμάς και τη μεταφορά κεφαλαίων στη Χαμάς. Αποτελεί μέρος της στρατηγικής μας ο διαχωρισμός των Παλαιστινίων της Γάζας από εκείνους της Ιουδαίας και της Σαμάρειας».

Η Δολοφονία του Γιτζάκ Ραμπίν (4 Νοεμβρίου 1995)

Στις 4 Νοεμβρίου 1995, στο Τελ Αβίβ, σε ένα από τα μεγαλύτερα συλλαλητήρια για την ειρήνη, στο οποίο παραβρέθηκαν περισσότεροι από 100,000 Ισραηλινοί δολοφονείται ο Γιτζάκ Ράμπιν, από τον ακροδεξιό Γιγκάλ Αμίρ

Ο ηγέτης του Λικούντ και μελλοντικός πρωθυπουργός Βενιαμίν Νετανιάχου είχε κατηγορήσει την κυβέρνηση Ράμπιν ότι είχε «απομακρυνθεί από την εβραϊκή παράδοση και τις εβραϊκές αξίες».

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΓΙΤΖΑΚ ΡΑΜΠΙΝ (4 Νοεμβρίου 1995)



Βενιαμίν Νετανιάχου:
«Η κυβέρνηση Ραμπίν
είχε απομακρυνθεί από
την εβραϊκή παράδοση
και τις εβραϊκές αξίες»

Γιγκάλ Αμίρ:
«Υπάκουσα στις
διαταγές του
Θεού»



Χαρακτηριστική η φωτογραφία του Παλαιστίνιου ηγέτη Γιασέρ Αραφάτ με τη χήρα του Γιτζάκ Ραμπίν, Λέα.

Η Δεύτερη Ιντιφάντα (Σεπτέμβριος 2000)

Η δεύτερη Ιντιφάντα, επίσης γνωστή ως Ιντιφάντα Αλ-Άκσα ξεσπά με την προκλητική επίσκεψη του Αριέλ Σαρόν στο «Όρος του Ναού» όπου βρίσκεται το τέμενος Αλ Ακσά, ενώ η ειρηνευτική διαδικασία βρισκόταν σε κατάρρευση.

Σε μια προσπάθεια εκτόνωσης της κρίσης, στη Σύνοδο Κορυφής του Σαρμ ελ Σεϊχ στις 8 Φεβρουαρίου 2005 ο Παλαιστίνιος πρόεδρος Μαχμούντ Αμπάς και ο Ισραηλινός πρωθυπουργός Αριέλ Σαρόν συμφώνησαν:

- Τερματισμό πράξεων βίας και
- Επιβεβαίωσαν επίσης τη δέσμευσή τους στον Οδικό χάρτη για την ειρηνευτική διαδικασία.
- Ο Σαρόν συμφώνησε επίσης να απελευθερώσει Παλαιστίνιους αιχμαλώτους από και να αποσυρθεί από τις πόλεις της Δυτικής Όχθης που είχαν καταληφθεί ξανά κατά τη διάρκεια της Ιντιφάντα.

Το 2005 ξεκινά όμως ο αποκλεισμός της Γάζας, ιδιαίτερα μετά την επικράτηση της Χαμάς στην περιοχή το 2007

ΔΕΥΤΕΡΗ ΙΝΤΙΦΑΝΤΑ – ΙΝΤΙΦΑΝΤΑ ΑΛ ΑΚΣΑ (Σεπτέμβριος 2000)



Ξεσπά με την επίσκεψη του Αριέλ
Σιαρόν στο «Όρος του Ναού»
Το 2005 ξεκινά ο αποκλεισμός της
Γάζας, ιδιαίτερα μετά την επικράτηση
της Χαμάς στην περιοχή το 2007

